

Czuwanie modlitewne – Największa jest miłość

Czuwanie modlitewne przy ikonie św. Rodziny stanowi jeden z centralnych punktów peregrynacji. Duszpasterze powinni zadbać o to, aby było ono sprawowane uroczyście, z czynnym zaangażowaniem przedstawicieli wspólnot parafialnych uczestniczących w peregrynacji. Duże znaczenie dla nabożeństwa mają właściwie dobrane przez organistę śpiewy. Zachęcamy do zaangażowania w nabożeństwo chóru parafialnego, scholi, bądź innych zespołów muzycznych.

Kapłan: W centrum naszej świątyni umieściliśmy ikonę św. Rodziny. Czas modlitwy, który przed nami, to okazja, aby patrząc na Nazaret, miejsce wzrastania Syna Bożego, pomyśleć o naszych rodzinach. Dziękujemy za każdą rodzinę naszej parafii, dekanatu i archidiecezji.

Hasłem przewodnim naszej peregrynacji są słowa: „Największa jest miłość”, zaczerpnięte z hymnu o miłości znajdującego się w Pierwszym Liście św. Pawła do Koryntian. Jak czytamy w tekście adhortacji *Amoris laetitia*: „Wszystko, co powiedziano, nie wystarczy, aby wyrazić ewangelię małżeństwa i rodziny, zwłaszcza jeśli nie poświęcimy trochę czasu, aby szczególnie powiedzieć o miłości. Nie możemy bowiem zachęcać do drogi wierności i wzajemnego daru z siebie, jeśli nie pobudzimy rozwoju, umocnienia i pogłębienia miłości małżeńskiej i rodzinnej. Łaska bowiem sakramentu małżeństwa ma w istocie przede wszystkim «udoskonalać miłość małżonków». Także i w tym przypadku zachowują swoją ważność słowa: gdybym miał «wszelką [możliwą] wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym. I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał» (1 Kor 13,2–3). Ponadto słowo «miłość» stało się jednym z najczęściej używanych, a także nadużywanych” (AL, 89).

Chwila ciszy

Lektor:

Gdybym mówił językami ludzi i aniołów,

a miłości bym nie miał,

stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzęmiący.

Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i miał tak wielką wiarę, iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał,

byłbym niczym.

I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją,
a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał,
nic mi nie pomoże.

Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka
poklasku, nie unosi się pychą;

nie jest bezwstydną, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie
pamięta złego;

nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą.

Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję,
wszystko przetrzyma.

Miłość nigdy nie ustaje,

[nie jest] jak prorocтва,

które się skończą, choć zniknie dar języków i choć wiedzy [już] nie stanie.

Po części bowiem tylko poznajemy i po części prorokujemy.

Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe, zniknie to, co jest tylko częściowe.

Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, czułem jak dziecko,

myślałem jak dziecko. Kiedy zaś stałem się mężem, wyzbyłem się tego,
co dziecinne.

Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś [ujrzymy] twarzą
w twarz.

Teraz poznaję po części, wtedy zaś będę poznawał tak, jak sam zostałem
poznany.

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: największa z nich [jed-
nak] jest miłość.

(Z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian)

I. Miłość, która buduje rodzinę – miłość w małżeństwie

Modlitwa dziękczynna

Małżeństwo: Dobry Boże, wiemy, że jesteśmy Twoimi umiłowanymi dziećmi, stworzonymi na Twój obraz i podobieństwo. Wiemy, że jesteś wspólnotą trzech Boskich Osób. Wiemy, że tę pierwotną Wspólnotę Miłości tworzy Ojciec, Syn i Duch Święty. Zadziwia nas to, jak wielkim jest nasze powołanie, skoro jesteśmy Twoim obrazem i podobieństwem. Wiemy, Panie, że naszym najgłębszym powołaniem jest miłość. Miłość, która pochodzi od Ciebie i którą Ty sam jesteś (por. 1J 4,8). To pierwsze powołanie do miłości realizujemy na różnych życiowych drogach. Spośród tych dróg wielu z nas odkryło wyjątkowe powołanie do życia małżeńskiego i rodzinnego. Dziś w imieniu wszystkich małżeństw naszej parafii i dekanatu chcemy Ci za to powołanie w sposób szczególny podziękować.

Mąż: Panie, w imieniu wszystkich obecnych tu mężów, dziękuję Ci za moją żonę, którą postawiłeś na mojej drodze i którą mi przeznaczyłeś oraz powierzyłeś. Dziękuję Ci za każdy dzień spędzony razem. Dziękuję Ci za te piękne i radosne chwile, które do tej pory dzieliliśmy ze sobą. Dziękuję Ci również, że trwaliśmy razem w chwilach trudu, cierpienia i zmartwień.

Żona: Panie, w imieniu obecnych tu żon, dziękuję Ci za mojego męża z którym związałeś mnie sakramentalnym węzłem. Dziękuję za każdy dzień, który razem spędziliśmy. Dziękuję, że byłeś z nami w każdej chwili przeżywanego razem życia. Dziękuję za te chwile, gdy wspieraliśmy się wzajemnie w drodze do Ciebie. Dziękuję, że pozwalasz nam razem dojrzewać do stawiania się bezinteresownym darem dla drugiego.

Modlitwa przeproszenia i przebaczenia

Małżeństwo: Ostatnie miesiące były dla naszych rodzin i małżeństw wielkim wyzwaniem. Jesteśmy świadomi tego, Panie Boże, że jako małżonkowie nie zawsze potrafiliśmy odpowiedzieć na wezwanie do wzajemnej miłości i szacunku. Bywało, że górę w naszej rodzinie brał egoizm i koncentracja jedynie

na swoich potrzebach. Za każdy brak miłości w naszych małżeństwach pragniemy Cię teraz przeprosić.

Przepraszamy za brak rozmowy i wzajemnego wspierania się w trudnych chwilach naszego wspólnego życia. Przepraszamy, za te momenty, gdy lekceważyliśmy relację z Tobą i zaniedbywaliśmy modlitwę. Przepraszamy za te chwile, gdy odwracaliśmy się od Twojego słowa i Twoich przykazań. Przepraszamy za wypowiedane bezmyślnie słowa, które raniły drugą osobę. Przepraszamy za obojętność, złość i skupienie na sobie.

Panie, chcemy dziś prosić Cię o wybaczenie. Pragniemy, by nasze rodziny i małżeństwa były miejscem wzajemnej miłości i rozwoju, a nie egoizmu i smutku. Tak bardzo potrzebujemy każdego dnia doświadczać Twojego przebaczenia. Tak bardzo potrzebujemy wybaczać sobie wzajemnie, zwłaszcza w małżeństwie. Prosimy Cię o siłę do przebaczenia w naszych rodzinach.

Bracie i siostrzo z głębi serca poproś teraz Boga o moc do wybaczenia sobie i swoim bliskim. Niech Dobry Bóg rozpromieni swoje oblicze nad naszymi rodzinami i małżeństwami.

Modlitwa prośby

Małżeństwo: Dobry Boże, dostrzegamy w swoim życiu wiele dobra, za które dziękujemy. Dostrzegamy też grzech, który oddala nas od Ciebie i siebie nawzajem. Dostrzegamy również to, że bez Ciebie nie mamy siły, by wzrastać we wzajemnej miłości. Ty Panie jesteś źródłem życia i wszelkiego dobra. Ty powiedziałeś „proście, a będzie wam dane”, dlatego ufni w Twoją obecność wśród nas, chcemy przedstawić Ci nasze prośby i potrzeby.

Zawierzamy Ci nasze małżeństwo i prosimy, byś codziennie dawał nam siły potrzebne do wypełnienia naszego powołania. Ulecz to, co chore, uzdrów te relacje, które wymagają naprawy. Daj nam powtórnie zakochać się w sobie wzajemnie. Daj nam łaskę pokory potrzebnej do naprawienia błędów. Pomóż odbudować to, co zatraciliśmy i umocnij to, co w nas piękne i dobre.

Chwila ciszy

II. Miłość, która staje się owocna – dar rodzicielstwa

Modlitwa dziękczynna

Rodzice: Panie, w imieniu obecnych tu rodziców dziękujemy Ci za to, że nasza małżeńska miłość zaowocowała darem potomstwa. Dziękujemy Ci za życie każdego z nich – niezależnie od tego, na jakim etapie życia i rozwoju duchowego są teraz. Dziękujemy za dzieci, które niedawno przyszły na świat. Dziękujemy za dzieci, które urodziły się w pełni zdrowe i dziękujemy za te, które przeżywają chorobę i niepełnosprawność. Każde ludzkie życie jest święte i dlatego za każde życie dziękujemy. Choć to trudne, to chcemy Ci również podziękować za te poczęte dzieci, którym z powodu choroby nie dane było się narodzić. Dziękujemy za dzieci, które zdobywają teraz wykształcenie w szkole i dziękujemy za te już dorosłe. Każde z nich jest bliskie naszemu sercu i każde z nich zawieramy Twemu miłosierdziu.

Dziecko (DMAK): Panie Boże, dziękuję Ci za dar życia, dziękuję Ci za moich rodziców. To dzięki nim znam Ciebie i oni prowadzą mnie do pięknego i szczęśliwego życia. Dziękuję, że mama i tata wzajemnie się kochają. Proszę, by zawsze byli bardzo blisko Ciebie i siebie nawzajem.

Młodzież (DMAK): Boże, jestem młodym człowiekiem, który szukając swego powołania i sensu życia, często przeżywa trudności i pytania, które niepokoją. Dziś chcę Ci jednak przede wszystkim podziękować, bo widzę, jak wielkim darem jest dla mnie życie. Nie byłoby mnie na tym świecie, gdyby nie moi rodzice. Dziękuję Ci za nich. Nasi rodzice przeżywają różne chwile: wiele w ich życiu szczęścia, ale bywają też chwile kryzysów, zmartwień i przemęczenia. Tym bardziej dziękuję, że trwają we wzajemnej miłości, którą niegdyś przed Tobą ślubowali. Chcę wierzyć w miłość, która trwa wiecznie, i nauczyć się jej.

Modlitwa przeproszenia i przebaczenia

Rodzice: Panie, jesteśmy świadomi jak bardzo nasze dzieci potrzebują widzieć miłość ich rodziców. Przepraszamy za to, że nie zawsze miały okazję oglądać taką postawę wśród nas. Panie przebacz nam to, że czasem przedkła-

daliśmy naszą pracę i karierę nad rozmowę i przebywanie z naszymi dziećmi. Przepraszamy Cię za kłótnie i nieporozumienia wśród nas, zwłaszcza wtedy, gdy ich świadkami były nasze dzieci. Przepraszamy za obojętność lub zbyt wygórowane wymagania względem naszych dzieci. Przepraszamy, że nie zawsze byliśmy dla nich oparciem i wzorem godnym naśladowania.

Dziecko (DMAK): Boże, przepraszam Cię za wszystkie momenty, w których nie byłem posłuszny moim rodzicom. Wiem, że oni ze swoim doświadczeniem życiowym zawsze chcą dla mnie jak najlepiej. Że Ty, jako Miłosierny Ojciec, chcesz dla mnie jak najlepiej, a ustami dziadków i rodziców pragniesz ustrzec mnie przed niebezpieczeństwami. Przepraszam, że tak często o tym zapominam i robię po swojemu.

Młodzież (DMAK): Panie Boże, nie zawsze umiem dobrze wyrażać moją miłość. Przepraszam za wszystkie chwile, w których ranilem swoich rodziców, będąc niecierpliwym i niewdzięcznym. Przepraszam za momenty, w których nadwyrężyłem ich zaufanie i wyrządzając sobie samemu szkodę, martwiłem ich i zawodziłem. Za chwile, w których stawiałem swoje zdanie ponad każde inne, i egoistycznie uważałem, że to ja wiem najlepiej, co jest dla mnie dobre, a gdy wszystko mnie przytłaczało, szukałem pocieszenia w ich ramionach. Jednak Ty, Panie, nie chcesz mojego cierpienia. Starasz prowadzić się mnie Twoimi ścieżkami, które zapewnią mi dorosłe życie pełne miłości i szczęścia.

Modlitwa prośby

Rodzice: Dobry Ojcze, wiemy jak wielką mocą jest błogosławieństwo i modlitwa rodziców za swoje dzieci. Wiemy również, że każde z nich do Ciebie należy i troszczysz się o nie z wielką miłością.

Prosimy, daj im potrzebne zdrowie, aby rozwijały się fizycznie i duchowo na Twoją chwałę. Chroń ich od niebezpiecznych przygód i dopomóż im w rozwoju wiary, nadziei i miłości. Spraw, abyśmy jako rodzice, byli dla nich czytelnymi znakami Twojej wśród nas obecności.

Szczególnie zawierzamy Ci te nasze dzieci, które wchodzą już w dorosłe życie. Pozwól im codziennie odkrywać radość i pokój płynące z życia w przyjaźni z Tobą. Nie dopuść, by odwróciły się od Ciebie, który jesteś źródłem życia i głębokiego sensu istnienia. Wśród tak wielu niebezpieczeństw i duchowego

zamieszania, niech odkryją, że jesteś dla nich Ojcem, który cierpliwie wychowuje i nie porzuca swoich dzieci. Pomóż im również odkryć, że Twoja wola jest dla nich najpiękniejszym sposobem realizacji życia w wolności. Oby nasze rodziny były środowiskiem rozwoju powołania do świętego życia w małżeństwie, kapłaństwie i życiu konsekrowanym.

Prosimy Cię również za tymi małżeństwami, które nie mogą mieć własnych dzieci i za tych, którzy swoje dzieci stracili. Niech Twoja niegasnąca miłość będzie dla nich ukojeniem. Pomimo ciemności, którą przeżywają, wprowadź w ich życie światło, które pomoże odkryć im miłość, do której są powołani.

Dziecko (DMAK): Panie Boże, proszę Cię o siły i cierpliwość dla moich rodziców we wszystkim, co robią na co dzień.

Pragnę, aby w naszym domu było jak najwięcej miłości i ciepła między każdym z nas. Gdy będzie trudno, przypominaj nam o tym, że się kochamy i że Ty nas kochasz. Daj nam siłę do tego, żebyśmy wtedy umieli się razem modlić.

Młodzież (DMAK): Panie, proszę, błogosław małżeństwo moich rodziców. Niech wraz z biegiem czasu ich miłość staje się jeszcze silniejsza i trwała. Wzbudź w nich codzienną wdzięczność za siebie nawzajem, za to, jak wspaniałe rodziny zbudowali, ile lat spędzili razem. Niech Twoja miłość wypełnia wszystkie pustki w ich życiu codziennym, by nie zapomnieli, że każdego dnia są w sakramentalnej, świętej jedności ze sobą i Tobą, Panie.

Dla siebie proszę przede wszystkim o dar odwagi i zaufania do Ciebie, abym potrafił odpowiadać na Twoje powołanie i pielęgnować dar wiary, przekazanej przez naszych dziadków i rodziców oraz przekazywać go dalej swoim własnym dzieciom, jeśli taką drogę dla mnie wybierzesz.

Chwila ciszy

III. Miłość, która daje obietnicę przyszłej nieśmiertelności

Modlitwa dziękczynna

Dziadkowie: Dobry Boże, czujemy się bardzo obdarowani Twoją dobrocią. Dziękujemy Ci za nasze bogate w doświadczenia życie. Dziękujemy za powołanie, jakim nas obdarzyłeś. Lata temu staliśmy się małżeństwem, obdarowałeś nas dziećmi, a potem wnukami. Dar życia od Ciebie pochodzi. Dziękujemy, że staliśmy się uczestnikami Twojego zamysłu miłości. Tysiące przeżyć, chwil radości, strapiień i nadziei – wszystko to jest doświadczeniem naszego życia. Ufamy, że wyda ono bogaty owoc.

Wnuk/wnuczka: Panie Boże, dziękuję Ci za moją babcię i za mojego dziadka. Oni są dla mnie tak bardzo dobrzy i myślę, że to dlatego, że są bardzo blisko Ciebie. Proszę, daj im siły i długie życie, abyśmy mogli jak najdłużej cieszyć się ich obecnością i świadectwem wiary.

Modlitwa przeproszenia

Dziadkowie: Dobry Boże, świadomi jesteśmy Twojej Opatrzności, która towarzyszy nam przez całe życie. Wiemy, że nas nie opuszczasz, ale jakże często to my odwracamy się od Ciebie. Przepraszamy Cię za chwile zwątpienia, które przychodzą na nas w chwilach próby. Przepraszamy za złości i słowa, które potrafią ranić.

Wnuk/wnuczka: Panie Boże, przepraszam Cię, że nieraz nie dostrzegałem/-am tego, jak wielkim skarbem dla mnie i mojej rodziny jest moja babcia i mój dziadek. Przepraszam za te chwile, gdy stałem/-am się dla nich powodem do smutku. Proszę, abyś dał im potrzebne siły i zdrowie. Niech cieszą się wnukami, które rozwijają w sobie mądrość i wiarę.

Modlitwa prośby

Dziadkowie: Panie, chcemy być dla naszych dzieci i wnuków świadkiem tego, jak ważne jest żyć z Tobą w komunii. Zauważamy, że niejednokrotnie brakuje nam fizycznych i psychicznych sił. Potrzebujemy Twojej uzdrawiającej obecności w naszym życiu. Prosimy bądź z nami w chorobie i zdrowiu,

radosnych i smutnych chwilach. Pokrzep tych, których małżonkowie odeszli już do wieczności, wzbudź w nas nadzieję na powtórne spotkanie w Twoim Królestwie życia i światłości. Zawierzamy Ci nasze dorosłe dzieci. Tak bardzo boli nas, kiedy nasze dzieci odchodzą od Ciebie. Boli nas, kiedy nie żyją tymi wartościami, które staraliśmy się im przekazać. Ofiarujemy Ci nasze cierpienie i prosimy, abyś dał im łaskę nawrócenia. Ufamy, że jesteś z nami w każdej chwili życia i w śmierci godzinie. Zawierzamy Ci naszych bliskich zmarłych i tych, którzy są umierający. Zmartwychwstały Panie, odnów w nas wszystkich nadzieję na nieśmiertelne życie z Tobą w niebie.

Chwila ciszy

IV. Droga miłosierdzia i integracji

Kapłan: Dobry Boże, nie chcemy zapominać o tych wszystkich spośród nas, których (jak mówi papież Franciszek w adhortacji *Amoris laetitia*) sytuacja rodzinna jest nieuregulowana. Powierzamy Ci „osoby, które zawarły małżeństwo cywilne, rozwiedzionych żyjących w nowych związkach lub tych, którzy jedynie mieszkają razem” (por. AL 297). Tylko Ty, Panie, znasz w całej pełni powody i motywacje ich decyzji. Tylko Ty znasz, nieraz bardzo skomplikowane, okoliczności naszego życia, dlatego tylko Ty jesteś naszym Sędzią. Nie chcemy usprawiedliwiać tego, co powinno zostać odnowione. Prosimy Cię o siły do wejścia na drogę powrotu i naprawienia tego, co możliwe. Dobry Ojczy, daj im światło do rozeznania tego, czego dziś wymaga od nich Twoja miłość. Pomóż im zbliżyć się do Ciebie poprzez Twoje słowo i indywidualną oraz wspólnotową modlitwę. Niech Maryja – Matka wszystkich ochrzczonych – otoczy ich płaszczem swojej opieki, a św. Józef wyjedna odwagę do zaufania Bożemu słowu.

Dziś, Dobry Ojczy, dziękujemy Ci za każdy przejaw Twojej miłości. Dziś dziękujemy Ci, że jako ludzie ochrzczeni jesteś Twoimi dziećmi w których na różne sposoby działa Twój Duch. Dziś dziękujemy Ci za każde ziarno Twej obecności w naszych rodzinach. Wierzmy, że jesteś Bogiem Miłosierdzia.

V. Zakończenie

Kapłan: „Wspierajmy rodzinę!” – apelował w swoim przesłaniu na Rok Rodziny Ojciec św. Franciszek. Chrońmy ją przed tym, co narusza jej piękno! Jest to tajemnica miłości, podchodźmy do niej ze zdumieniem, dyskrecją i czułością. Starajmy się zachować te cenne i delikatne więzi, które łączą dzieci, rodziców i dziadków. Potrzebujemy tych więzi, by przeżyć, by żyć dobrze i uczynić ludzkość bardziej braterską.

Błogosławieństwo